

BENOÎT PLATÉUS

Algues, tatouages et autres percolateurs

30 oktober - 19 december 2020

« Il n'y a point de polype, ni de caméléon, qui puisse changer de couleur aussi souvent que l'eau »
J-A Fabricius, *Théologie de l'Eau*, trad. 1741

Voor zijn eerste solotentoonstelling in de galerie toont **Benoît Platéus** (°1972) uitsluitend schilderijen. De titel *Algues, tatouages et autres percolateurs* kan enigmatisch lijken maar bij het bezoeken van de tentoonstelling springt de coherentie onderliggend aan de heterogene associaties in het oog. De schilderijen dialogeren met elkaar en creëren zo op vlotte wijze deze associaties. Van dichtbij lijkt het alsof ze getatoeëerd zijn met motieven, dat algen er rondrijven op verschillende dieptes en dat een constante energie wordt gefilterd en verspreid doorheen de tentoonstellingsruimtes.

In een zeker spanningsveld onhullen de schilderijen een bruisend universum dat opgemaakt is uit schaduwen en verfijnde tinten, lichtstralen en vormen met een spookachtige witheid. De schilderkunst van Platéus staat open voor persoonlijke interpretatie: iedereen kan er in zien wat hij of zij wenst te zien. Zoals de kunstenaar het zelf verwoordt: « Wat me interesseert zijn de overgangsfases die alle mogelijkheden toelaten. Ik hou ervan dat elementen ontsnappen aan categorisatie, dat geeft hen een grotere uitstraling en kracht en laat hun uniekheid zien ». Er zijn constantes. Zo wordt de blik voortdurend van de achtergrond naar de voorgrond getrokken, zoekend naar een plaats om zich vast te hechten. De schilderijen van Platéus zijn complex zonder ingewikkeld te zijn. Ze zijn complex als de grond, met verschillende lagen, sedimenten, zeldzame mineralen, grondwater en verschuivingen. Maar ze zijn zeker niet hermetisch met hun brede borstelstreken in mooie uitgestrekte gebaren en hun nerveuze fijne penseelstreken. Dit wordt in alle eenvoud gepresenteerd.

Vanuit een technisch oogpunt heeft de achtergrond een overheersend belang. Zeer uitgewerkt biedt deze een ankerpunt aan de elkaar overlappende motieven die op gecontroleerde wijze rondrijven. Zoals algen. Er is beheersing, maar deze lijkt ondergeschikt te zijn aan de grote vrijheid die het toeval toestaat om geleidelijk aan de staat van vooruitgang van het schilderij te bepalen. Als er zich onverwacht nieuwe richtingen aanbieden, zal Platéus ze met plezier nemen. Met het risico zich te vergissen en een stap achteruit te moeten zetten en uit te wissen wat hij ondernomen had. Een afgewerkt schilderij kan tot op het laatste moment evolueren. Dient een vorm of kleur benadrukt te worden? Waarom niet de techniek van collage benutten? Zoals een tatoeage. De vormen die verschijnen, soms schuchter, soms luid en duidelijk vinden hun oorsprong in de vruchtbare woordenschat die de kunstenaar op trouwe wijze begeleidt. In de kleine formaten lijkt Platéus een onuitputbaar onderwerp te willen vatten. Men kan een gewaagde vergelijking maken door te verwijzen naar Ensor en zijn wens om schedels en maskers tot het einde van zijn leven te schilderen. Bij Platéus zijn dit geschilderde objecten die men moeilijk kan definiëren: zijn het votiefbeelden, flesjes, geologische extravagaties, schelpen, ex voto? Deze vormen drijven in het schilderij en lossen op in de achtergrond zoals ectoplasma's, mysterieuze substanties waarvan men dacht dat ze zich van de lichamen van bepaalde mediums vrijmaakten tijdens hun trance.

Er is een vuur dat smeult bij Platéus. Onder het as duurt een helderheid voort.

In 2019 konden bezoekers een overzicht van het werk van de laatste twintig jaren van Benoît Platéus ontdekken in de tentoonstelling *One Inch Off* in het WIELS (Brussel) en het Bonner Kunstverein in Bonn (Duitsland). Andere solotentoonstellingen hebben plaatsgevonden in BOZAR (Brussel), het SMAK (Gent), Espace 251 Nord (Luik), bij Albert Baronian (Brussel) en diverse galerieën in de Verenigde Staten. Daarnaast had Platéus opgemerkte samenwerkingen met J-B Bernadet bij Almine Rech (Londen) en Karma (New York).

Zijn werken zijn opgenomen in talrijke publieke collecties: MAC's Grand-Hornu, Mu.ZEE Oostende, Museum van Elsene, FRAC Limousin, Musée d'Art contemporain de Strasbourg, Fédération Wallonie-Bruxelles en vele privé -en bedrijfscollecties

De belangrijkste publicatie *One Inch Off* werd door het WIELS bij Koenig Books in 2019 uitgegeven.